

Walliské Alpy 7.8.2004-18. 8. 2004

Pouze jedno auto se čtyřčlennou posádkou ve složení Pavel (66), Jarda (55), Igor (55) a moje maličkost (49) jsme vyrazili tentokrát do Walliských Alp ve Švýcarsku. Naším cílem bylo zdolat 3 vrcholy-Mont Blanc de Cheilon(3870m) z Aroly, Breithorn (4 164m) z Zermattu a Dom (4545m) z Randy. Z dostupných informací jsme usoudili, že nejtvrdším oříškem, pokud ho zvládneme, bude Dom; z Domhhütte dlouhá, technicky i orientačně náročná túra. Po krátké aklimatizačce nad Furkapassem (2 431m), kde jsme i nocovali, jsme pak pokračovali teplým a úrodným údolím Rhony přes Sierre, kde je mimochodem báječná koupačka ve vápencovém jezeře Lac de Géronde. Údolí Rhony jsme opustili v Sionu a začali stoupat do Aroly. Cestou jsme se ještě zastavili na pozorování nádherných přírodních útvarů zvaných Pyramidy v Euseigne, které vymodelovala degradace skály dešťovými srážkami. Kolem 16hodiny jsme se sbalili a vystoupali k místu našeho dnešního noclehu chatě [du Dix](#) 2928m. Cesta pohodová, vše lze absolvovat v pohorkách, bez jištění bez maček cestou pouze asi jeden 40m žebřík při sestupu na ledovec. Chatař je však velmi nepříjemný když zjistí, že nemáme předběžnou rezervaci, což je na chatách SACu žádoucí, vyžaduje za poskytnutí noclehu konzumaci, což je dle pravidel švýcarského svazu SAC, kterému tato chata patří však nepřipustné!!!, nicméně si dáváme každý polévku a pivo a na ráno si kupujeme 2x teawasser. Nocleh na Alpenverein tuším 20CHF za osobu.

11. 8. 2004

Budíček v 4:30, ale déšť tak až kolem 9 hodiny odchod morénami na levém okraji ledovce Cheilon do sněhových a ledových svahů, kterými vystoupíme na sedloCheilon 3243 m (1h). Až sem je cesta téměř bez problémů, ale tady málo znatelné stopy pokračují po ledovci, na skalním žeburu, které jsme zvolili k výstupu a kde jsme viděli dvě postavičky začíná lámavý kámen a nepřiliš schůdný terén. Vracíme se na ledovec, nutno se navázat a obcházet četné ledovcové trhliny na stále příkřejším ledovci. Čas se nachyluje, takže asi ve výšce 3500m se otáčíme zpět. Z protilehlého pahorku nad sedlem vidíme vracející se horolezce a správnou cestu k vrcholu. Jde po ledovci nikoli po skále nejdřív úplně vpravo a pak šikmo doleva a pak zas doprava se obchází ledovcový převis, posléze už vede cesta k vrcholu. Vrchol jsme tentokrát nedobyli, mě to asi z celé výpravy mrzí nejméně, mačky jsme vyzkoušeli a asi v 16:45 odpočíváme a hlavně ze sebe sundáváme bundy a šustáky, a vracíme se na parkoviště do Aroly. Nocleh už za tmy na předem vyhlédnutém místě.

12. 8. 2004

Ráno odjíždíme směr Sion, Sierre opět nádherná koupačka, k Vispu a do údolí Mattertal. Prohlížíme Tasch, zjišťujeme předpověď počasí a poohlížíme se po noclehu. Na přání řidiče volíme na dvě noci tentokrát camp Attermenzen v Randě (stan 5CHF, osoba 6CHF, auto 2,50 CHF a taxa 2CHF).

13. 8. 2004

Z kempu trek po turistické značce do Tasche a dále na Europaweg směr Zermatt. Nádherné výhledy, (Weishorn, Matterhorn, Breithorn, atd.), stoprocentní počasí.

14. 8. 2004 Nástup na chatu Theodulhütte-3 317m

Po sbalení stanů autem do Tasche (parkovné 4CHF na den) a odjezd taxíkem (osoba 5CHF) do Zermattu. Samotný Zermatt je nepřístupný motorizovanou dopravou, z poslední po silnici přístupné obce (Täsch) se do Zermattu (1620 m n. m.) lze dostat pouze

ozubnicovou železnici (cca 8 km z Täsche-7CHF) nebo velmi často jezdícími taxíky-mikrobusey (5CHF). Hlavní ulice horského střediska směřuje od hlavního nádraží ke kostelu. Zajímavostí je Horolezecké muzeum (výstroj prvních horolezců a horských vůdců, historie dobývání vrcholů). V Alpském muzeu jsou naopak sbírky mineralogické, geologické a botanické. Vedle muzea je pomník A. Seilera (nejslavnějšího člena rodiny zasloužilé o vznik zdejších hotelů) a na průčelí hotelu Monte Rosa pamětní deska novináře Edwarda Whympera, který jako první vstoupil 14. 7. 1865 na vrchol Matterhornu. Za moderním kostelem je hřbitov z r. 1913 s pomníkem obětí výstupu na Matterhorn (jsou zde pohřbeni i mnozí slavní horští vůdci). Ve středověku se tato obec nazývala Pratoborgno. Její obyvatelé byli svobodní a věnovali se většinou pastevectví. Krásu zdejších hor objevovali turisté až v 19. stol., kdy začala éra budování hotelů, lanovek a železnic, které ze Zermattu učinily jedno z nejznámějších horských středisek Švýcarska. Prošli jsme tímto malebným městečkem až ke stanici lanovky Furi-1886m na Trockener Steg, kterou Pavel s Jardou použili k ulehčení výstupu. Já s Igorem jsme šli po turistické cestě až na Trockener Steg 2939m(Furi-Trockener Steg-3h) bez batohů, kde nás už čekali batohy volně položené ve stanici lanovky (u nás bychom už je asi nenalezli) a za další asi dvě hodinky jsme po tajícím sněhu dorazili k chatě [Theodulhütte](#) 3317m s vlající italskou vlajkou. Nocleh 8euro, teawasser 4euro, pivo 0,33l 2,50euro. V Zermattu skoro 30°C a u chaty kolem 0° a ledový víchř.

15.8.2004-výstup na Breithorn 4164m

Po snídani odchod v cca 7:30 po sjezdovkách na Breithornplato 3618m, vpravo od nás stanice lanovky Testa Grigia z italské strany a kolem vleků z Kleine Matterhornu vycházíme na široké sedlo Breithornpass (3816 m), na ledovci dobře prošlapaná cesta. Asi 200 výškových metrů pod vrcholem se navazujeme na lano a jako lanové družstvo vystupujeme stezičkou po příkřejším ledovci k vrcholu. Na vrcholu kolem poledne, překrásné počasí, pokud zajdeme do závětrí je i tady na vrcholu vedro. Perfektní den, azuro. Po odpočinku (cca půlhodinka), vstřebání překrásného rozhledu až k Mont Blancu a netradičního pohledu na Matterhorn, scházíme stejnou cestou na Breithornpass a po tajících sjezdovkách k chatě Theodulhütte, přebalení batohů opět k lanovce, Jarda s Pavlem stíhají jednu z posledních lanovek-poslední jede v 16:30 a pak z dolní stanice Furi společně poslední procházkou Zermattem k taxíkům a jedním až k našemu autu v Taschi. Protože se mělo kazit počasí tak jsme další den odpískali výstup na Dom a dokonce i na Domhütte a přesunuli se do centra oblasti Bernských Alp Grindewaldu, kde jsme dva dny trekovali pod „božskou trojicí“(Jungfrau, Mönch, Eiger) ve větru a dešti. Zpáteční cestu jsme si opět zpřijemnila kupačkou v Bodamském jezeře i kratičkou zastávkou u řeky Ampér před Mnichovem a pak už uháněli k domovu.